

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/4 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1/4 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua oară 12 bani a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate: r. fusă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografică”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michailis, strada Căminăriei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria „Alba” și la librăria „Căminăriei”.

TRIBUNA

Emigrările.

Sunt două feluri de emigrări la noi în Ungaria: o emigrare internă și alta externă. Ambele ne arată stările triste din țară, ambele sunt păgubitoare, dar cu toate acestea Maghiarii — stăpânii! — le apreciază în două chipuri diferite: de emigrarea internă se bucură, ear' față de cea externă se poartă mai mult sau mai puțin indiferent, deși o remarcă de păgubitoare pentru țară.

Această atitudine a poporului dominor e foarte caracteristică și ne arată, cât de neapți sunt pentru conducerea țării guvernării noastre, apreciând și privind cele mai vitale interese ale țării sau prin prisma șovinismului, cum fac cu emigrarea internă, sau sunt stăpâniți de indiferențism, de o nepăsare orientală.

În timpul mai nou și chiar zilele acestea s'au ridicat voci contra acestei atitudini, dar' ele au fost puțin considerate și lumea maghiară a trecut ușor peste ele la ordinea zilei.

Dar' să luăm pe rând cele două feluri de emigrări.

Sub emigrare internă se înțelege grămădirea poporului din sate la orașe. Se știe, că această mișcare duce la în Ungaria mai de mult, dar' rezultatele ei s'au constatat în mod pregnant acum, cu noua conscripție de popor. S'a constatat anume, că numărul locuitorilor la orașe s'a sporit în mod escesiv, în disproporție cu provincia. Și acest fapt s'a întâmplat mai ou seamă în orașele și ținuturile maghiare d. e. în Budapesta, Debrecin etc.

Sporul acesta nenatural se naște din emigrarea și așezarea sătenilor în orașe, ear' cauza acesteia este lipsa, ce se lăfășește, ca pedinginea, în toate părțile. Oamenii dela țară, cufundați în miserie, năpădese orașele unde speră să a-și asigure mai pe ușor existența. Dar' acești emigranți în orașe, neajungând la cele ce au sperat, devin proletarii orașelor, elementele cele mai turbulente și periculoase.

Ce se vede însă? Ziarele maghiare, în loc să reproabe această mișcare și să caute mijloacele pentru împiedecarea ei, sunt vesele, că orașele se măresc. Șovinismul, orb fiind, e foarte ușor de sedus și în acest punct el este sedus de faimosul *Beksiók*. Acest stegar al șovinismului a concretizat mai întâi „adeverul”, că orașele sunt stâlpii cei mai puternici ai Maghiarilor, că aici toate elementele străine se amalgamează cu Maghiarii și prin urmare orașele trebuie întărite cu toate mijloacele.

Etăta cauza, pentru care ziarele maghiare au iubit, când s'au publicat primele rezultate ale conscripției despre sporul din orașe.

Un singur ziar — un corb alb — „Magyarország” a semnalat aceste rezultate de periculoase, arătând în numărul seu dela 21 l. c., că sporirea în felul acesta e o apariție tristă.

„M-g” își încheie articolul cu următoarea concluzie:

„Năpădirea în orașe a populației dela țară nu e o apariție îmbucurătoare, ci foarte gravă și îngrijitoare; este un simptom al marelui boala economică, de care e cuprinsă națiunea.”

Această boală economică, de care suferă nu numai „națiunea”, ci din vina „națiunii” toată țeara, este cauza și a emigrărilor în afară, în special la America.

Aceasta e emigrarea externă, care ia proporții tot mai mari, mai înspăimântătoare.

Zilele aceste s'au publicat prin ziare mai multe date despre emigrare, cari ne prezintă un tablou înfiorător, ear' doi vorbitori, în două locuri s'au ocupat cu emigrarea și cauzele ei.

Cităm unele din date: În decurs de 25 ani au emigrat din Ungaria în America 1/2 milion de oameni; cel puțin aceasta e numărul cetățenilor austro-ungari, aflați în America. Și acest număr crește în mari proporții.

După datele oficiale, în decursul anului 1900 s'au cerut din un singur comitat, din *Maramureș* pasapoarte de emigrare pentru 1103 capi de familie, cu 1904 de membri familiari.

De fapt au emigrat din acest comitat 720 de suflete, parte în America-de-nord, parte în cea de sud.

E mare emigrarea între Slovaci, cu deosebire în comitatul Șaros. Din Bártfa se scrie unui ziar maghiar, că în cercurile administrative Sekcső și Macovița se face emigrarea în masse. Din cercul Macoviței au emigrat anul trecut cu pasport în regulă 600 de oameni, dar' cu același pasport merg câte 2-3 persoane, fiindcă cei soșiți în America li trimit acasă. Astfel din Macovița au emigrat 1600 de suflete, din Szekcső 2100, așa că sate întregi rămân pustii, ear' din emigrați 30-40% nu se mai întorc în patrie. Dela anul nou s'au dat în aceste cercuri 284 de pasapoarte.

Cum vedem, emigrarea în afară devine o adevărată plagă pentru țară, dar' cu toate aceste chestia deșteaptă puțin interes în cercurile politice. S'a văzut aceasta în ședința dietei de alaltăieri, când a vorbit Lévy despre emigrările în București, a trimis din partea dlui consilier de stat G. A. Muroos un exemplar din noua traducere a acestuia a manuscrisului lui Paul de Alep, despre călătoriile patriarhului Macarie în secolul XVII. și a însoțit acest frumos dar de o scrisoare în românește.

I. P. S. Sa Metropolitul Moldovei și Sucevei Iosif Naniescu, pe lângă cele 8000 volume donate Academiei în 1894, a mai făcut un însemnat dar de 1987 volume și broșuri și 2 lazi cu manuscrise și documente.

Alt important dar ne-a fost făcut de ministerul instrucțiunii, care ne-a trimis 42 volume manuscrise românești și 83 volume manuscrise slavonești, ce au aparținut mănăstirii Neamțului; apoi mai multe cărți vechi românești, 403 monede de argint ungurești și polone din a doua jumătate a secolului XVI și începutul celui de al XVII; 1 medalie dela Maximilian din 1574; 10 monede dela Ștefan cel Mare și al Polonoiei; 1 Hadrianus de argint, și un album cu vederi dela biserică Stavropoleos.

D-n. Ana G. Catargi a dăruit o bogată colecțiune de documente istorice românești și anume: 8 chrisoave dela Domnii Moldovei, dintre 1455 și 1589, 71 documente dintre anii 1628-1843 și 11 pa-hetele cu diferite acte de proprietate și corespondențe din secolii XVII.-XIX.

Colegul nostru dl. I. Kalinderu a prezentat în dar 3 chrisoave originale scrise slavonești pe pergament și foto-

grări, fără a fi ascultat cu ceva interes din partea „părinților patriei”.

Un altul, care s'a ocupat cu această temă e contele *Mailat*, ținând o conferință la adunarea nesuccesă a reuniunii „Nemz. Szövetség”. El propune unele mijloace pentru sanarea rēului, dar' aceste sunt mai mult platonice.

Boala economică, ce bântuie Ungaria și care e cauza emigrărilor, nu se poate vindeca cu discursuri înflăcărâte și cu articoli „patriotici” fulminanți. Noi credem, că actualii guvernanți nici nu vor fi în stare a îndrepta acest rău, de oare-ce eistau sub influența evreiască, ear' Evreii sărăcia populației o pregătesc.

Sibiu, 22 Martie 1901.

DESMEMBRAREA AUSTRO-UNGARIEI. Ziarele rusești în isonul ziarelor franceze în atacurile contra alianței triple și în special contra Austro-Ungariei. Între altele „Novosti” susține, că desmembrarea Austro-Ungariei e inevitabilă și acest mare eveniment îi dă de gând și Rusiei, de oare-ce provinciile austriece vor ajunge sub supremația Prusiei. Monarhia austro-ungară, după părerea lui „Novosti”, numai așa poate evita acest dezastru, dacă va eși din tripla alianță și se va alătura Rusiei și Franței.

Adecă acesta e scopul atacurilor!

Din dieta. La ordinea zilei a fost propunerea prim-ministrului referitoare la alegerea unei comisii regnicolare pentru stabilirea cuotei. Dintre oratori, *Ugron Gábor* declară de ilegală propunerea, pe motivul, că în Austria nu există constituțiune; membrii guvernului nu sunt expresiunea majorității parlamentare, ci un fel de oficianți încredințați cu girarea afacerilor. Majoritatea în parlamentul austriac — zice *Ugron* — e cumpărată în piață pe lăcităție. — Răspunzând *Széll* protestează contra felului de a discuta asupra parlamentului din Austria, dar' totodată își exprimă regretul, că în parlamentul vienez nu se găsește nimeni, care să-și ridice cuvântul, când Ungaria este atacată și batjocorită în modul cel mai violent. După ce *Pichler Győző* a satirizat nișel pe *Széll* pentru mania de a vorbi în numele tuturor ministrilor, propunerea s'a primit și s'a început pertractarea convențiunii cu societatea de navigațiune „Adria”. Lévy Lajos a vorbit prima-dată tractând îndeosebi despre emigrări

și pretinzând, ca aceia, cari doresc să se reîntoarcă în patrie, să fie aduși grațios de corăbiile „Adriei”.

În înțelesul noii convențiuni, societatea „Adria” pe viitor are să susțină cel puțin 35 corăbii și să facă 472 de curse maritime, în loc de 397 câte făcea în trecut.

În ședința de ieri s'a ales comisiunea de cuotă, despre care am făcut deja amintire în numărul trecut. Ședința a fost apoi ridicată, ca astfel membrii parlamentului să poată lua parte la aniversarea morții lui Kossuth, aranjată de tinerimea universitară.

Și totuși se mai laudă Ungurii cu... dinasticismul lor.

Regele României la manevrele noastre. Ziarele maghiare scriu, că în cercurile diplomatice din București se vorbește, că M. Sa Regele Carol, la invitarea Monarhului nostru va lua parte la manevrele din Ungaria ale armatei austro-ungare.

Din parlamentul austriac. În ședința din 20 Martie n. deputatul *Schönerer* a întrebat guvernul, oare nu este aplicat să se întreprună la ministrul de externe, ca monarhia noastră să întrevină ca mijlocitoarea păcii între Buri și Englezi. Aceasta ar pute-o face cu atât mai ușor, fiindcă chiar și o respingere a ofertului de intervenție, nu poate atinge întru nimic interesele monarhiei noastre, nestând în nici o legătură cu Anglia.

S'a născut apoi o vehementă discuție în jurul efectuării noii conscripții a populațiunii. *Lueger* protestează contra învinuirilor aduse orașului Viena cu ocaziunea conscripției. *Kramarz* susține, că baza conscripției populațiunii a fost încorectă, jignitoare pentru Cehi!

„Zastava” despre pasivitate. „Zastava”, organul Sărbilor radicali se ocupă la locul prim în nr. 51 cu atitudine naționalităților la alegerile viitoare de deputați. În partea a doua a articolului fixează poziția Slovacilor, cari în ori-ce caz nu vor pute isbuli cu vre-un candidat național, — și constată, că în împrejurările actuale și pentru Slovaci numai pasivitatea e favorabilă. În partea primă se ocupă de chestiunea mult discutată în presa românească, cu chestia activității la viitoare alegeri. — „Zastava” aprobă însă cu toată tăria punctul de vedere al elementelor cu adevărată experiență în cele politice și

la partidului național, adecă pasivitatea tuturor naționalităților nemaghiare din patrie, — și consideră dorul unor tineri de a se vedea cu mandat numai pentru gloria de a fi deputați, ca o întreprindere care poate avea urmări foarte stricătioase cauzei naționale.

Cortegirile încep. Vicecomitele *Sátmáru*, *Nagy László*, a trimis o provocare tuturor membrilor congregațiunii comitatense și comunelor, ca să se grupeze în jurul steagului partidului liberal cu ocaziunea alegerilor viitoare. Această organizare a luptei electorale, începută de primul ofician al comitatului *Sátmár* chiar în preajma reînnoirii alegerilor de funcționari administrativi, nu însemnează altceva, decât o vătărită prestime, cea mai cutesită cortegie oficioasă. Este un început acesta, care dovedește, că declamările prim-ministrului *Széll* despre „alegerile libere” sunt lipsite de ori-ce germen de seriozitate, și sunt menite numai să seducă publicul, care se lasă captivat de frase. Dacă *Coloman Széll* într'adevăr ar voi alegeri libere, atunci un vicecomite, care își permite cortegirea și influențarea pe față, trădă scrupul a alegătorilor unui întreg comitat, ar fi tras la răspundere imediat, primind cea mai strânică desaprobare. Dar' premierul nostru nu confundă vorbele cu faptele, nu face ceea-ce predică zilnic în parlament.

Etăta tactica lui *Széll*.

Înțelepciune patriotică. Un anumit *Bodnár György*, învăt în Alsó-Kalocsa se plânge în „*Néptantók Lapja*”, că instrucțiunea nu se face uniform în școlaele populare. Causa, după *Bodnár*, e, că în școală se propune limba maternă a școlărilor și numai după aceea limba maghiară, ear' pe când școlarul găta cu școala nu știe nimic din această cauză. În fine dl *Bodnár*, zice că „Planul” esistent nu se poate cassa, până-când toți învățătorii în toate școlaele nu vor propune după un plan, nu vor avea aceeași împărțire a orelor și nu vor instrui în o limbă, se înțelege, în limba maghiară. Ne mai spune, apoi că aceasta așa trebuie să fie, de oare-ce numai ungurește se poate face instrucție uniformă. Și earăși el își pune întrebarea, că oare când va fi?

Înțelept om trebuie să fie dl *Bodnár*, când susține, că numai ungurește se poate învăța! Ce zici, domnule *Wlassics*, nu cumva are să se premieze acest domn, pentru nebuneștile sale teorii?

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Academia Română.

— Raport asupra lucrărilor făcute în anul 1900—1901. —

(Urmare).

O însemnare mai amănunțită despre creșterea diverselor noastre colecțiuni, în cursul anului, vi-se va face prin raportul special al comisiiunilor permanente a bibliotecii. Tot de acolo veți vedea mersul întreg al bibliotecii, precum și lucrările de organizare și de conservare ce s'au întreprins anul acesta. Țin să constat însă aici faptul foarte îmbucurător, că biblioteca noastră a devenit un mare și bogat atelier științific. În cele două săli de lucru, a cărților tipărite și a manuscriselor, în fiecare zi lucrează mai mulți învățați, profesori și studenți, mai aleși acei cari fac studii asupra istoriei, asupra limbii și asupra literaturii românești.

Cele mai însemnate daruri, pe care le-a primit instituțiunea noastră în anul trecut, sunt următoarele:

Legățiunea imperială germană ne-a trimis din partea M. S. împăratului Germaniei și regelui Prusiei în dar publicațiunea lui L. Jacobi despre „Castelul roman dela Saalburg”.

E. S. dl. N. de Fonton, trimis estradorinar și ministru plenipotențiar al

Rusiei în București, a trimis din partea dlui consilier de stat G. A. Muroos un exemplar din noua traducere a acestuia a manuscrisului lui Paul de Alep, despre călătoriile patriarhului Macarie în secolul XVII. și a însoțit acest frumos dar de o scrisoare în românește.

I. P. S. Sa Metropolitul Moldovei și Sucevei Iosif Naniescu, pe lângă cele 8000 volume donate Academiei în 1894, a mai făcut un însemnat dar de 1987 volume și broșuri și 2 lazi cu manuscrise și documente.

Alt important dar ne-a fost făcut de ministerul instrucțiunii, care ne-a trimis 42 volume manuscrise românești și 83 volume manuscrise slavonești, ce au aparținut mănăstirii Neamțului; apoi mai multe cărți vechi românești, 403 monede de argint ungurești și polone din a doua jumătate a secolului XVI și începutul celui de al XVII; 1 medalie dela Maximilian din 1574; 10 monede dela Ștefan cel Mare și al Polonoiei; 1 Hadrianus de argint, și un album cu vederi dela biserică Stavropoleos.

D-n. Ana G. Catargi a dăruit o bogată colecțiune de documente istorice românești și anume: 8 chrisoave dela Domnii Moldovei, dintre 1455 și 1589, 71 documente dintre anii 1628-1843 și 11 pa-hetele cu diferite acte de proprietate și corespondențe din secolii XVII.-XIX.

Colegul nostru dl. I. Kalinderu a prezentat în dar 3 chrisoave originale scrise slavonești pe pergament și foto-

grafia unui manuscris aflat în biblioteca metochului sfântului mormânt din Constantinopol, cuprinzând „Dicționarul slavo-române” scris la 1678—1683 de *Michail Logofăt*.

Di C. Erbiceanu a dăruit 2 importante manuscrise: unul cu corecturi autografe de domnitorul *Nicolae Movrocordat* și altul „Tipicul S-tului Sava” din Palestina.

Di I. Tanoviceanu, membru corespondent, a făcut un dar de 396 documente, mai toate originale.

Di *Eduard Ghica* a dăruit 5 chrisoave de ale Domnilor din Moldova, scrise slavonești pe pergament și în perfectă stare de conservare.

Di colonel A. Budișteanu a trimis în dar mai multe documente istorice dintre anii 1665—1824.

Sau mai primit earăși documente istorice și manuscrise vechi dela P. S. S. episcopul *Parthenis* al *Dunării-de-jos*, dela d-nii I. Pușcariu, arhitect C. Băicoianu, N. Iorga, M. Pencovici, Ioan Dăscălescu Brat din Tamaș (Bacău), Ioan I. Ciurecu, librar în Brașov, Dimitrie Bogoievici din Bania, George Strein din Bozovici, George Zissy din Craiova, B. Iorgulescu, profesor în Buzău, și G. Pavloff, avocat în Iași.

În diferite rânduri am oferit eu insumi pentru colecțiunile Academiei următoarele: un lăcat mare de fer ce se crede a fi dela poarta cetății Neamțului; un portret fotografic, colorat cu mână, al răposatului Metropolit Andrei Șaguna;

o medalie de aur bătută la 1897 cu ocaziunea sfintirii catedralei din Alexandria; medalie de aur din 1858 privitoare la reedificarea metropoliei din București; medalie de argint a împărătesei *Eaterina II* privitoare la pacea dela *Kucuk-Kainargi*; 2 medalii, una de aur și alta de bronz, privitoare la încoronarea împăratului *Francisc Iosif* și a împărătesei *Elisabeta*; medalie de argint pentru concursul de agricultură dela *Botoșani* din 1879.

VI. Fonduri, donațiuni și legats.

Gestiunea financiară a Academiei și situațiunea fondurilor sale pe exercițiul bugetar 1 Iunie 1899—31 Maiu 1900 a fost cu de-amăruntul cercetată de comisiunea financiară aleasă de d-voastră în sesiunea generală trecută și raportul ei vi-se prezintă deodată cu aceasta.

Comisiunile speciale, însărcinate cu supravegherea fundațiunilor *Adamachi*, *Ottetelesanu*, *Agarici* și *Take Anastasiu* vă vor supune la cunoștință modul cum au fost administrate acele fundațiuni și vă vor propune măsurile ce s'au luat pentru anul bugetar viitor.

Acel vă voi arăta cele mai însemnate împrejurări privitoare la aceste fundațiuni:

1. Din fundațiunea *Vasile Adamachi* s'a acordat și anul acesta suma de 70.000 lei pentru burse și cheltuieli de studiu. Bursele au fost în număr de 32 și au fost distribuite astfel: a) 24 burse de câte 100 lei pe lună;

8 la facultatea de științe din Iași, studenților: *Atanasie Ciocan* (III.), *Haralamb Vasiliu* (III.), *Constantin Petrovan* (II.), *Elena Ioanovici* (II.), *Elena Petropol* (II.), *Nicolae Borș* (I.), *Valentina Corvin* (I.) și *Valeria Villara* (I.).

8 la facultatea de medicină din Iași, studenților: *Constantin Sava* (VI.), *Constantin Bobulescu* (VI.), *Olimpia Ciudin* (IV.), *Eaterina Ladică* (V.), *Ernest Gh. Radu* (III.), *Elena Vereanu* (III.) *Petru Nicolescu* (II.) și *D. Gh. Pașcanu* (III.).

8 la școala de poduri și gesele din București, elevilor: *Ioan P. Trofin* (I.), *I. Nicolaescu-Bals* (anul preparator), *I. N. Roșeanu* (idem), *G. Panaitopol* (idem), *Vasile Hilmu* (I.), *I. M. Ionescu* (II.), *Marin Mateescu* (III.) și *Scarlăt S. Greceanu* (IV.).

b) 3 burse de câte 300 lei pe lună pentru licențiați:

Dlui *D. Călugăreanu*, pentru studiul fiziologiei, la Paris;

Dlui *G. Beiu-Palade*, pentru studiul matematicilor, la Paris;

Dlui *Petru Bogdan*, pentru fizicochimie la Berlin.

c) 2 burse de câte 300 lei pe lună pentru absolvenți de liceu:

Dlui *Ioan Rădulescu*, pentru studiul arhitecturii, la Roma;

Dlui *Constantin Jormescu*, pentru studiul arhitecturii, la Bonn.

(Va urma).

Dela frați.

Din incidentul, că un grup de deputați italieni decisese să ofere fostului ministru plenipotențiar al României la Roma, dlui N. Flea, un banchet, ziarul sardinian „La Nuova Sardegna” din Sassari a publicat la 25 Februarie n. un articol, iscălit de G. Miceli, plin de accente frățești și de iubire la adresa României și a poporului român.

Eată o parte din articolul d-nului Miceli:

„O telegramă de ieri ne-a anunțat, că la Roma un grup de deputați va oferi un banchet noului ministru român. E un eveniment care este din cerul obișnuit al complimentelor oficiale și al adulațiilor de curte, într-un tîmpe de reflecții mai intime între două popoare de aceeași origine.

Nicolae Flea ar putea fi numit tot așa de bine Italian din România, ca și un Român din Italia.

În toamna anului 1891 erau adunați la Pompei câteva sute de congresiști ai păcii. Eram la nelișitul lunch și la nu mai puțin nelișitele toasturi.

Se succedaseră, fără a produce cea mai mică impresie, vre-o zecă discursuri împrumutate obișnuitei retoricii oficiale.

Deodată, în mijlocul unui cor de diferite limbi se auzi o voce italiană: *Aduc Italiei salutul surorii sale mai mici din Balcani...* și un bărbat frumos, înalt și brun, își continuă cu graiu și accent italian imnul înfrățirii a două națiuni cari după atâtea veacuri de despărțire și în ciuda enormei lor despărțiri au rămas surori. *Era evocarea anticului legionar roman, pe care împăratul Traian îl lăsase în Dacia depărtată, sentinelă pierdută a civilizației latine.*

Nicolae Flea era pe atunci deputat și avea deja o poziție politică însemnată, dar nu uitase tradiția strămoșilor noștri comuni, și nici tinerețea lui petrecută la Bologna, unde și-a luat doctoratul.

Am revăzut pe Flea după cinci ani, în toamna anului 1896. Păcea parte din comitetul român, care a primit cu frățescă ospitalitate pe deputații și ziaristii italieni, invitați să viziteze reînviata Dacie a lui Traian.

Ce sentiment de mândrie latină la vederea aceluiași popor reînținerit care, abia format în națiune prin viteză arătată în războiul din 1877, a știut într-un timp așa de scurt să întrecă atât de covârșitor civilizația celorlalte state balcanice!

Chestia crucii.

Budapesta, 19 Martie.

Pestriți sunt hegemonii noștri. Când voiesc a se afirma politicește, în afară totdeauna se născu a-și înzestra acțiunea cu marea unei păgiri unitare. Adecă sunt diplomați. N'ar vrea, ca lumea să străbată în rostul adevărat al lucrurilor, ci tind a dovedi, că aici totul este efluxul păcii, este respectarea voințelor ce ținse în direcțiuni opuse, dar peste ele se ridică glasul convingător al cutărui om mare, glas care închiagă din nou girele desmembrate pe o clipă, le călește și pășirea e — unitară, isvorită din buna înțelegere.

Asta e tactica diplomatică a hegemonilor.

E vorba de chestiunea crucii dela universitatea din Budapesta. Este lucru cunoscut, că după ce senatul universitar a respins cererea justă a tineretului creștin de a se așeza din nou crucea în aula universității și în salele de învățământ, numai puțini s'au găsit în parlament, cari să se ocupe serios cu această chestiune de capitală importanță. Interpelarea deputatului Rakovsky, secundată de contele Zichy, a fost ușor înăbușită după declarațiunea ministrului Wlassics și sub masca liberalismului s'a întârit răspunsul negativ al senatului universitar.

Chestiunea a dispărut de pe tapet, ear' deciziunea a rămas validă. Acțiunea părea a fi isvorită din serioșitatea cuvenită părinților patriei.

Dar' despre ceea ce nu s'au mai îngrijit părinții patriei, s'au îngrijit fiii. Părinții au hotărât: Jos cu crucea, voină a timbra respectarea acesteia de chestie de confesionalism, vrajă între diferitele confesiuni, în adevăr însă imboldiți de ghionturile Jidovilor, pe când fiii neurmând pilda părinților, s'au arătat mai luminați la cap, mai pricepători al lucrului și cu înșuflețire strigat-au: Sus cu crucea.

Și astfel s'a întâmplat, că astăzi cea mai mare parte a tinerimii creștine a studenților universitari din Pesta, călând concluzul senatului universitar, cu

forța a ținut în mai toate salele de prelegere câte o cruce de lemn, colorată negru, ca și când ar fi voit prin această să arete „părinților” cât de gravă, cât de serioasă este chestia, pe care onorării „părinți” n'au voit să o înțeleagă.

Pășirea agresivă a tineretului creștin e naturală. O împăcare cu mersul lucrurilor ar fi fost dovadă, că tinerimea creștină a ajuns deja pe povirnișul cosmopolitismului și că este în stare a suferi din partea speculanților evrei, cari săturați deja din sudoarea creștinilor, au impertinența de a eși în relief — și cea mai rușinoasă înfrângere.

Cei mai mulți dintre studenții creștini sunt pe lângă cruce, nu punând chestia pe teren confesional, ci prezentând crucea ca simbolul natural al creștinătății.

Evreii tac și „contemplează” sugându-și degetele și spunând că ei își au „principiile” lor. Sunt fricoși băieții și n'au avut razim oficios la îndemână. O seamă dintre reformați au voit să privească întreagă acțiunea de o manieră clericalilor, cari voiesc a prezenta universitatea de instituție catolică. Protestul lor acoperit de puține subscriseri a și fost prezentat senatului universitar.

Zarva la universitate a fost mare. Universitatea la ordinul rectorului a fost închisă pe mai multe zile, ear' crucile ținute deasupra catedrelor profesionale au fost păzite de creștinii înarmați cu bastoane, până ce a urmat declarațiunea din partea rectorului, că crucile, până la o nouă deciziune a senatului universitar, vor rămâne neatinate.

Se așteaptă cu nerăbdare decusul corpului profesoral. La tot cazul vor fi mari neînțelegeri.

Atitudinea jurnalelor e diferită. Unele scriu în ton mai rezervat, curios și interesant este însă glasul breaz al patrioților dela „Magyar Szó”.

După o năpustire preîpășită asupra clericalilor scot la iveală patrioții, că studențimea a fost pusă la cale de partidul clerical, al cărei reprezentanți azi mai toți lipsiau din parlament. Scoate în relief tendința de catolicizare a clericalilor, lipsită de orice basă a binelui patriotic și arată că s'au aliat împotriva nației maghiare cu dușmanii ei. Urmând mai departe zice: — În tabăra lor au fost acei ascultători sârbi și valahi, cari totdeauna agită în contra ideii de stat maghiar.

Astfel glăsuiește „M. Szó” în a sa turburare.

Posiția noastră a Românilor a fost cu totul pasivă, dar' ea în principiu și noi ne-am alăturat la acțiunea creștinilor e natural, se înțelege, privind întreg lucrul nu prin prisma „mănoșilor” dela „M. Szó”.

Crucea ca simbol al creștinătății, ca dovadă, că nu s'a înființat totul încă de speculă și jidovism, trebuie să rămână asupra catedrelor profesionale, aducând aminte tuturor, că stăm ocrotiți de „Alma Mater” — și nici-decum de spirital cutărui rabin.

Părinții patriei înglobați în mocișla speculei, ascunzându-se sub perdea pretinsului liberalism, au bruscat sentimentul moral al unei țări — tinerii și-au priceput datorința și — astfel au ridicat crucea.

Puterea de judecată a „părinților” ne-o vor arăta — urmările.

Un epilog

la jubileul de 50 ani al „Reuniunii femeilor române din Brașov”.

Din Teara-Bârsei, Martie n.

Interesat în chestia „Reuniunii femeilor române din Brașov”, ca unul care am fost silit de împrejurări a mă folosi de internatul de acolo pentru o rudenie a mea, având și timp de ajuns în serile aceste lungi de iarnă, am urmărit cu tot adinsul decursul jubileului de 50 de ani, cum s'a publicat în toate părțile, dar' cu deosebire în foaia de Duminecă a „Gazetei Transilvaniei” nr. 26 din 1901.

Ca unul care urmăresc aici la țeară în țcoere și în liniște cu mare interes mișcările de progres cultural al națiunii mele, mă întrebam eu pe mine, oare n'am trecut peste vre-un pasaj? Nu-mi aduc aminte să fi celtit, că dela 1886, adecă dela înființarea internatului de fete, de când datează și retragerea din reuniune a doamnei Maria Sécărean, cine și cum a condus reuniunea și internatul ei de fete?

Ca să aflui răspuns la această întrebare, mă pun de nou și mai cetesc încă odată tot decursul jubileului în numita foale, mă aprofundez în frumosul

cuvânt de deschidere al vrednicei prezidente doamna Agnes Dușoiu, tot mai atent sînt la esecelentele cuvinte și artistice compozițiuni a construcțiilor cuvîntului festiv rostit de doamna Murșanu. Cetesc până în sfîrșit, dar' la întrebarea mea răspuns nu aflui. Fiește, fără acest răspuns n'am putut face nici comparațiunea trecutului cu prezentul și că oare bine a prorocit patroana de Moșonyi, când la anul 1850 zicea sau mai bine zis prezicea: „Sînt sigură, că națiunea noastră va propăși nesmintit cătră fericirea sa”. Așteptam ca răspuns să ved starea de astăzi a reuniunii și instituțiunii create de dînsa, cu deosebire a internatului și în privința materială și în privința culturală.

La prima cetire n'am aflat nici un dat despre starea de astăzi a reuniunii.

Am celtit de nou cuvîntul festiv, dar' nu pot să zic că ași fi aflat vre-o indicare la starea de astăzi, căci singurul cuvînt „internat orfelinat” mai mult întuneacă decît lămurește. Timpul înființării reuniunii și meritul doamnei prime prezidente Maria Nicolau și a vrednicului său sfetnic Iacob Murșanu prin desele citări sînt puse într-o lumină binemeritată, încât tot omul va trage concluziunea din discurs, că fără concursul lor reuniunea cu tot entusiasmul ce a existat între Români peste tot și în Brașov în special și cu toată aderența întregii societăți române alese din afară, reuniunea nu se putea înființa.

Asemenea am văzut din cuvîntul festiv, că în periodul al doilea al activității, sub presiunea neuitatei Maria Sécărean, la anul 1885—1886 s'a înființat internatul reuniunii.

De atunci încoace, așadar în restimp de aproape 15 ani nu ni-se spune nimic despre Reuniune și internat, nici cine l'a condus, nici că prospera-a, nici că desvoltatu-s'a, nici cum se susține, nici cine a purtat de grije de reuniune peste tot și de internat în special.

În tot cazul numai așa s'ar putea dovedi publicului celui mare că am propășit, dacă s'ar fi arătat, că în stăruința sa de a înființa un internat, doamna Maria Sécărean a aflat urmasge harnice, care au fost și sînt pînă astăzi și ele de a ocroti fetele sărace într-o casă de creștere menită anume pentru dînsule.

Dela 1886 încoace părinții respective rudenile fetelor sărace, de câteori s'au abătut pe la Brașov, totdeauna au fost primiți cu cea mai mare prevenire de către doamna prezidentă Agnes Dușoiu și dela 1891 încoace și de către doamna casieră Elena Săbădeanu. Copilele din internat istorisesc cu plăcere, despre dragostea cu care aceste dame s'au ocupat și se ocupă de fetele în internat, ba pe doamna Săbădeanu ne-o prezintă copilele din internat ca pe una, care jertfește tot atîta timp internatului, ca și casei sale proprii.

Cuvîntul de deschidere făcea bine dacă arăta cum s'a desvoltat internatul, cu ce greutăți a avut să se lupte, la ce grad de desvoltare a ajuns până la anul 1893, când s'a înființat orfelinatul. În ce relațiuni stă orfelinatul față de internat, ori doară internatul este astăzi absolut numai pentru orfelini? Asemenea trebuia arătat din ce isvoare de venit se susține internatul-orfelinat și de ce avere dispune reuniunea. Asta era de lipsă a se face și pentru a ști cum s'a adunat averea în urma primului apel al primei prezidente Maria Nicolau, de care face mențiune și cuvîntul festiv.

La nici un cas însă nu puteau rămâne neamintite meritele acelor generoase dame, cari au condus afacerile reuniunii, și cu deosebire punerea în viață a internatului dela 1886 încoace, de când adecă doamna Sécărean s'a retras din reuniune. Aceasta cu atît mai virtos, că după-cum se spune în cuvîntul de deschidere, la 1883 s'a creat și orfelinatul.

Înființarea acestui orfelinat face epocă în viața reuniunii, merită un loc de sine stătător, tractat cu de-amăruntul și cu menționarea nominală a persoanelor, care au dat ideea înființării, au pus și pun astăzi osteneală plină de jertfă pentru buna lui conducere.

E bine ca publicul să cunoască dintre damele noastre pe acelea, cari știu să jertfească pe altarul națiunii. Aci merită să fie numit întregul comitet de astăzi și cu deosebire prezidenta doamna Agnes Dușoiu, economa internatului-orfelinat și casieră d-na Elena Săbădean, cea dintăiu în funcțiunea reuniunii dela anul 1887, cealaltă dela 1888 până astăzi. În fine secretarul de astăzi, domnul Lazar Nastasi, căci bine se știe ce valoare are condeiul unui secretar harnic și străduitor.

Mențiunea indicată de mine era o lămurire a publicului despre starea de astăzi a reuniunii și întregia în mod admirabil cuvîntul festiv însuși, care în acest punct — cel mai principal — a rămas marea. Despre un period de aproape 15 ani nu se zice nimic, deși este cel mai bogat în fapte.

Dacă se arăta, avîntul ce l'a luat astăzi reuniunea în cele materiale și în cele culturale, dacă se atrăgea atențiunea ascultătorilor asupra elevelor din internat și din orfelinat, cari erau prezente în număr de 30, și dacă se spunea că la acest număr de copile a ajuns institutul sub înțeleapta conducere și dragoste de adevărate mame a doamnelor

din comitet și cu deosebire a doamnei Agnes Dușoiu și Elena Săbădean, atunci cuvîntul festiv era perfect și cununa meritelor era împletită întreagă, căci rezultatele celor vii ilustrau stăruințele de inițiativă ale reposesților inițiatori, cum luminează un candelabru întregul spațiu dimprejurul său. Atunci era simțită și resimțită frumoasa declarație a orfelinei Rusu, care a stors lacrimi din ochii publicului și a făcut onoare distinsului creator al poeziei ocazionale.

Să sperăm că ce n'a făcut cuvîntul festiv, va face comitetul, în vre-un mod oare-care.

Un beneficiat.

Revistă esternă.

Continuarea războiului.

În Londra lumea a rămas surprinsă când ministrul afacerilor de coloni Chamberlain a comunicat în camera comunelor, că comandantul suprem al Burilor, Botha, în numele guvernului celor două republici și în numele tuturor conducătorilor buri a respins condițiile de pace oferite Burilor din partea guvernului englez prin lordul Kitchener. Erau ca și siguri cetățenii Londrei, că Botha va depune armele, că războiul în Africa astfel se va sfîrși, că trupele engleze vor fi libere ca să plece în China.

În curînd se va ști cu siguranță, cari au fost acele condiții, pe cari Buri nu le-au putut accepta. Ziarul „Standard” zice, că pertractările s'au zădărniciat din cauză, că Kitchener a insistat, ca să fie eschizi din amnestie Olanzii din Capland, cari, precum știm, au prins armele sîrind în ajutorul Burilor. Se mai anunță, că Botha ar fi fost aplicat a capitula și a se împăca pe lângă condițiile următoare: Asigurarea independenței celor două republici, depărtarea guvernatorului Milner; Englezii să organizeze miliția din indigeni și să recunoască legalitatea sistemului de comandament al Burilor; toți albi să capete în Transvaal și Oranje dreptul de alegători. De oare-ce însă aceste condiții nu le-a putut aproba Kitchener, zărele engleze scriu, că acum nu mai rămâne altceva de făcut, decît ca Englezii să continue fără cruțare războiul până la totala nimicire a Burilor. De altă parte generalii Burilor cari în timpul pertractărilor și-au recules oștile, încă sînt decizi a lupta pînă la ultimul om.

Conflictul ruso-englez.

Conflictul dintre Ruși și Englezi pentru linia ferată dela Tiencin nu și-a pierdut nimic din caracterul său acut. Intervenirea mareșalului Waldersee ca împăciutor încă a rămas zădarnică. Generalul rus Vogaack a declarat, că nu ia răspundere situațiunii, până ce Englezii nu se vor retrage de pe teritoriul ce-l pretinde Rusia. Generalul englez Campbell însă a declarat, că are dela guvernul său instrucții să nu părăsească poziția ocupată. Propunerea lui Waldersee, ca teritoriul de ceartă să fie deocamdată încredințat spre pază unei puteri neutrale, a fost respinsă din partea Rusiei. Ca să fie pregătiți pentru ori-ce eventualitate, Rușii au trimis din Port-Artur trupe auxiliare la Tiencin. Intr'aceea Rusia a devenit mai concisivă în privința Mandjuriei.

Cronica zilei.

Sibiu, 22 Martie n. 1901.

Alexandru Negruzzi, distins inginer din Iași, a încetat din viață zilele trecute, la Viena, în etate de 65 ani.

Lupta pentru cruce începută de tinerimea universitară creștină din Budapesta ia proporții tot mai însemnate. „Marele comitet” constă din 300 de studenți a compus un memorandum iscălit de 111 dintre ei, pe care l-au redat printr-o deputațiune de trei inși rectorului magnific. În memorandumul acesta sînt îngrate aceleși motive și idei, ca și în proclamația afișată în aula universității. Studenții creștini s'au declarat solidari. Rectorul a introdus imediat cercetare disciplinară față de cei 111, cari au subscris memorandumul și cari au declarat, că iau răspunderea pentru cele petrecute cu reazegarea crucilor în salele universității. Cercetarea se va estinde asupra întregului comitet de trei sute. Mercuri înainte de amiază s'au alăturat la comitetul acesta alți cincizeci de studenți universitari.

Clubul tehnicilor a publicat o declarație în care condamnă demonstrațiile petrecute la universitate (de sigur va fi declarația cătorva perclunați!) Comitetul creștin respinge însă cu indig-

nare pėjoatoasa hotărîre a tehnicilor. E de însemnat, că până și studențele evreoaice s'au declarat, că n'au nimic în contra, ca crucea să fie pusă în salele de prelegeri. Tinerimea universitară protestantă a publicat un manifest separat, prin care salută din tot sufletul și din toată inima mișcarea studenților creștini și din principiu se declară solidari în lupta pentru ajungerea marelui scop patriotic-creștin.

Universitatea va fi deschisă numai în Marția viitoare, în 26 Martie n. Tinerimea creștină este hotărîtă să continue lupta până la isbîndă.

Delegatul lui Edward VII. sosind Marți la Paris, ca să anunțe lui Loubet suirea pe tron a regelui său, a fost primit la gară cu fluierături. Mulțimea a strigat: Să trăiască Krüger! Trăiască Buri!

Necrolog. Subscriși cu inima frîntă de durere anunță încetarea din viață a neuitatei lor fiică, soră, cumnată și mătușă Anna Petco, întemplată la 19 Martie 1901 st. n., departe de patrie în Abbazia. Fie-i țîrina ușoară și memoria neuitată! Deva, în 20 Martie n. 1901. Véd. Dr. Lazar Petco născ. Anna Șandor, ca mamă; Valer Petco, Eugen Petco, Aurelia Petco mărit. Dr. Hosszu, Vilma Petco, ca frați și sorori; Dr. Alexandru Hosszu, ca cumnat; Marie Petco născ. János de Nyujtód, ca cumnată; Eugen, Alexandru, Lucia și Victor Hosszu, ca nepoți.

Atentate zădărnice contra Tarului. Ziarul „Berliner Tagblatt” anunță deodată despre 2 atentate în contra vieții Tarului. Pe la mijlocul lui Februarie s'a întemplat, că Tarul dimpreună cu vîduva Tarevnă a vizitat esposiția de ceramică. Deodată un individ s'a apropiat cu pași repezi de el. Individul fu prins de poliție și la el s'a găsit o bombă, pe care ar fi avut de gînd să o arunce înaintea Tarului. Al doilea atentat a fost plănuit să se eșecute cu ocaziunea balului jubilar al ca-deților de marină. Tarul încă voia să meargă la bal. Tar, când se se urce în trăsură, căpitanul-suprem al poliției soși la palat și-i aduse la cunoștință, că pe podul Nicolae s'au arestat mai mulți indivizi suspecți, la cari s'au aflat revolvere și pașapoarte false și cari probabil erau trimiși de comitetul nihilistilor din Zürich. — O telegramă mai nouă de altfel desminte știrile despre aceste atentate.

Amenințările comitetului macedonean. Din Sofia sosește știrea, că comitetul macedonean a declarat, că la cea, dacă guvernul i-ar stala funcționarea, va divulga toate actele sale, estrem de compromițitoare pentru guvernele bulgare.

Nou spital în Beiuș. După-cum ni-se scrie din Oradea-mare, congregația comitatensă a decis edificarea unui spital în Beiuș. Totodată a votat mulțumită Esc. Sale episcopului Pavel, care a promis spre acest scop locul și întreg materialul gratuit.

Esundări. Din Marmația primim știrea, că dlul Iza a esundat în apropierea comunei Strimtura, acoperind drumul municipal într-o lungime de 150 m. și înălțime de 1 1/2 m. astfel, încât o zi întreagă comunicația a fost impecată. Tisa încă a crescut mult, rupînd podul dela Trebuzeni și trecînd peste iezerurile de lângă podul de fer dela Slatina.

Atentat contra unui general. Un fost locotenent de gendarmi, anume Gáll János, a comis un atentat contra inspectorului general al gendarmeriei, generalului Jablancy Sándor, dar' neslobozindu-se pistolul, generalul a scăpat nerănit. Causa atentatului a fost destituirea locotenentului din postul său, după-cum pretinde el, fără nici un motiv.

† Dr. Iosif Fodor, profesor de igienă la universitatea din Budapesta a murit. Nu de mult a fost operat, amputându-i-se un picior, dar' căpătînd înveninare de sînge, n'a mai putut fi salvat de moarte.

Moartea unui savant. Vestitul botanic, Adolf Spulchi, a fost găsit zilele trecute mort într-o prăpastie din munții Ventimigiei.

Dela „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”. La fondul pentru acuirea unui local cu hală de vânzare pe seama „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, au mai contribuit cu câte 20 bani următorii: Iosif Boca, paroch (Valea - mare); Ilariu Boieriu, paroch (Grid); Ioan Braniște, paroch (Toarola); Jovian Murșan, paroch, Lucreția Murșan născ. Urdea, Ludovica Murșan, Leonte Romitan, eon. și Ilie Gog, inv. pens (Tresnea); Filaret Dăigorean, inv. (Valendorf).

Artista Eleonora Duse, într-o telegramă adresată ziarelor, desminte știrea, dată și de noi, că ar fi fost condamnată la o lună închisoare pentru ofensarea unui oficiant de tren.

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrelu Baltes.**
Proprietar: Pentru «Tipografia», societate pe
acțiuni: **Iosif Marechal.**

Vânzare totală în strada Urezului nr. 9.

Publicațiune.

Subscriși aducem la cunoștința P. T. public, că am cumpărat **magazinul** lui**Ludvig Etter, strada Urezului 9,**provăzută cu **velocipede, mașini de cusut** de toate felurile pentru mame de familie, pentru eroitori și pantofari, precum și cu toate **accesoriile mașinilor de cusut** și vom vinde cu **prețuri foarte reduse** toate obiectele amintite.

Vânzarea începe a. m. 8—12 ore, p. m. 2—6 ore, în localul depositului

strada Urezului nr. 9.**Gustav Moess & Comp.**

[104] 1—10

Vânzare totală în strada Urezului nr. 9.

Cuprinsul oel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română
ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru

se abonează și se vinde

cu numărul singuraticel a 1 coroană la administrația ziarului „Tribuna”.

→ Apare de două-ori pe lună. ←

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasagiul-român 20.

Cu oala orarea celor mai distinși literați.

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	» —50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	» —80
Aluasiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare”	» 1.—
Brote Eugen, Tinerea vitelor	» —24
» Trifoilul	» —20
Costan T. Aur, novelă	» —30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	» —30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	» 1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	» 1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	» —20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	» —40
» Reprivere din Paradoxe sociologice	» —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	» —10
Russu-Sirianu I., Moara din vale, 8 povești	» 1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	» —60
Simu R., Monografia comunei Orlat	» —50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. » Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului » a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, târguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Invetătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ
(Leuirea vitelor)**BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)**

stând cu dinții la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Bela.

Ediția II. revizuită. — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.Să dă în arândă
eventual și de vânzare.Una casă cu etaj, care se află în mijlocul comunei Lupșa, cotel Turda-Arieș, și anume: parterul stă din 2 odăi spațioase, cari mai nainte au fost folosite pentru prăvălie — celar și culină, — ear' etajul stă din 4 odăi spațioase, cămară și culină. Curte mare, grădina și grajd cu 2 despărțiminte. — Edificiul și superedificatele apartinătoare sunt acoperite cu șindili și se află lângă drumul țării, care trece prin mijlocul comunei. Doritorii, cari voesc a cumpăra eventual a închiria acest edificiu, să binevoiască a se adresa la: **Oficiul parohial gr.-eat. din Lupșa, posta Offenbánya.** [103] 1—1

Pentru saisonul de primăvară.

Subscrisa recomandă P. T. public atelierul seu de confecțiune pentru toalete de dame și vestimente de copii, halaturi, metinee ș. a., precum și prefacerea hainelor purtate.

Aș fi aplicată a primi pe lângă un honorar modest domnișoare cari ar dori să învețe confecționarea de vestimente și croitoria.

In așteptarea prețuitelor d-voastre comande subscriu [74] 4—

Vedua **Amalia Solnitzky**,
croitoreasă de dame diplomată în Viena,
Sibiu, str. Lămpășului 17.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodailor români din Sibiu”,

cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliti ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterea Șulău.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— fiecare Român,

— luptător pentru

— dreptul național.

Se află de vânzare la:

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cartea

Stuparilor
săteni

de

Romul Simu, invetător.

Cu mai multe ilustrații în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului.”

Prețul 70 bani plus portal postal.

Reuniunea agricolă prin odărea acestei cărți folositoare a umplut un gol adănc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frânt de invetător, stupar priceput. Ea tratează pe scurt tot de ce are trebuia un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marșall.

Tuturor

cari sufer de podagră, de reumatism sau de nervositate se recomandă cu căldură folosirea

„Franzbranntwein”-ului sărat

al lui

Dr. Wilhelm Wagner.

Acest »Franzbranntwein« e și un escalent mijloc de curățenie pentru dinți și pentru gură, ear' contra mătrefii e de un deosebit efect.

Se capătă în flacon mic a 80 bani și flacon mare a 1 cor. 60 bani la următorii domni:

in Sibiu: la farmacia Jikeli, Gottlieb Henrich, la comercianții: Ludwig Fuchs, Friedrich Homm, Julius Ballmann, Gust. Gärter, F. Binder, Karl Kirschner și Lud. Kurowsky.	in Cristurul-săcesc: la Gergely J. Murész-Osorheiu: la comerciantul Kauppe & Eckwert.
» Noerichlu: la farmacia August Binder.	» Cinc-Serda: la com. Nagy Gyula, Tróhan József.
» Brașov: la farm. Oberth, Ed. Kugler com. R. Stingl, C. Danhofer, C. Papp.	» Ghierghio-Ditro: la com. Veress Sándor.
» Bran: la Alexă Citu, comerciant.	» Ratosnya: la com. A. Dienesch.
» Rijnov: la Ioan Lutsch comerciant.	» O-Topiciza: la farm. Pánczél Sándor.
» Sânt-Miclăuș: la frații Vákár.	» Baróth: la com. Daniel Ferencz.
» Mediaș: la comercianții Friedrich Schuller, Joh. Buresch jun.	» Murész-Deda: la farm. Czaich Gyula.
» Sebeșul-săcesc: la farm. Ludwig Binder, com. J. Baumann și Mich. Gündisch.	» Reghinul-săcesc: la com. Karl Frónius, la farm. Czoppelt și Wermescher.
» Agărbiciu: la com. Joh. Schuller.	» Bistrița: la farmacia orașenească a lui F. Herberth, Friedrich Schuster, Alb. Zinz, la com. Karl Betsch, Karl Nussbächer, Karl Schuster, Alb. Schmidt, J. Schuller, A. Dada, Franz Kabdebo, J. Nösner, S. Wermescher, Joh. Lutsch, succesorul lui Kühnls și M. Keresztes.
» Avrig: la farm. Sebes.	» Rodna-veche: la farm. Fleischer.
» Făgăraș: la com. J. János.	» Dorna-Vatra: la farm. Fritsch, com. Lenkisch și A. Süss.
» Seliște: la farm. Dumitru Banciu.	» Dej: la com. Nik Ferencz.
» Agnita: la com. Mich. Lang.	» Caransebeș: la farm. Philipp J. Müller.
» Seica-mare: la farm. Binder.	» Biserica-albă: la Joh. Stefanovics, Herm. Engelmayr, com. Josef Kremling și Nic. Paul.
» Aiud: la farm. Papp.	» Vârșet: la H. Untergutsch.
» Câmpeni: la farm. Binder.	
» Ofenbaia: la farm. Schmidt.	
» Odorheul-săcesc: la com. Otto v. Steinburg, Bago Gyula, Parczádi Károly, Mathé János Gergely János și O. Sterba.	

Deposit principal la:

Iul. Wagner, farmacist în Teaca, Transilvania.

Pentru revânzătorii se trimite cu rambursă postală 5 chlgr. Post-Colli franco cu [5] 8— 30% rabat. Lădița și embalagiul gratis.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 80 bani.	24. Strigoica. Din fantasmile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.	25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mers. Un exemplar 8 bani.	26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
4. Pipernu Pătru. Poveste de I. T. Mers. Un exemplar 16 bani.	27. Vecinii. Din fantasmile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.	28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, colorat-tipograf. Un exemplar 80 bani.	29. Săgetorul. Comedie de Molière. Un exemplar 80 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.	30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.	31. Născut-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.	32. Tîna-împăratească și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.	33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.	34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 20 bani.
12. Îndrăgelnici. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.	35. Un idil în Egeen. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gurile Năstodului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.	36. Beba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 16 bani.
14. Bunica de Bojona Născovă, tradusă din limba bosniacă de prof. Dr. Urban Iarzik. Un exemplar cu 80 bani.	37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Delfo. Un exemplar 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 10 bani.	38. Tîna Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 24 bani.
16. Din bătrani. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.	39. Dol copiii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 20 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.	40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan soni. Un exemplar 24 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovray. Un exemplar 16 bani.	41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
19. Cănuștea. Poveste de I. T. Mers. Un exemplar 16 bani.	42. Cretorul al cel trei fete. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 80 bani.
20. Un peștor îndrăgelnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1858). Un exemplar 8 bani.	43. Mica Fădăci. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teacă. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.	44. Rusalina pînă la urmă. Poveste de Nicolae Trimbișen. Un exemplar 44 bani.
22. Scăpărtoarea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.	45. Roma învinșă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.	46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Muręșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto). În România 3 lei.

Toate ziarole noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce intrădever se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestor scrieri primirea amabilă pe care o merită.”

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.